shasparṣapráyaṣchitta 156[b]; anuchchhishṭasya malasparṣapráyaṣchitta 156[b]; mánushásthisparṣapráyaṣchitta 157[b]; rudranirmályasparṣapráyaṣchitta 157[b]; rajasvaláyáḥ savarṇásavarṇarajasvalásparṣapráyaṣchitta 157[b]; rajasvaláyáḥ patitachánḍáládisparṣapráyaṣchitta 158[a]; rajasvaláyá uchchhishṭaṣúdráṣvasúkarádisparṣapráyaṣchitta 158[b]; chánḍálasaṃkarapráyaṣchitta 159[a]. Aspṛiṣyasparṣanapráyaṣchittam abhihitam, idánim sparṣa eva nirúpyate 160[b]; rahasyapráyaṣchitta 162[a]. *Atha vratavidhiḥ.* Vratadharmáḥ 163[a]; prájápatyádivratasvarúpa 164[b]; atikṛichhravrata 165[a]; kṛiehhrátikṛichhravrata 165[a]; ṣiṣukṛichhra, vṛiddhakṛichhra, taptakṛichhra 165[b]; saumyakṛiehhra, sámṭapana 166[a]; mahásámṭapana, paráka, brahmakúrcha 166[b]; chándráyaṇa 167[a]; ṛishichándráyaṇa 168[a]; tulápurushavrata, másopavásavrata, dvádaṣavárshikavrata 168[b]; athaiteshám vratánám dhenvádisaṃkalanam 169[a].

In fine haec leguntur: संहितानेकमालोक्य विचार्य च पुनः पुनः । प्रायश्चित्तविवेकोऽयं रचितः शूलपाणिना ॥ Sáhuḍiyána- (E. I. H. हुड्डिसाया)महामहोपाध्यायश्रीशूलपाणिविरचितः प्रायश्चित्तविवेकः समाप्तः ।

Quo tempore Ṣúlapáṇi floruerit, hoc uno libro non satis accurate dignosci potest. Idem commentarium ad Yájnavalkyasmṛitim composuit (Yájnavalkyaṭíkáyám asmábhir abhihitam), alium ad eundem librum commentarium a *Dharmeṣvara* factum (Yájnavalkyaṭíkákṛit Dharmeṣvara) semel laudat. Praeterea recentioris aetatis hos auctores et libros citat: Kapardibháshya, Kalpataru, Govindarája, Jikana, Dharmapradípa, Dharmapradípavyákhyána, Dháreṣvara, Báloka (?), Bhavadeva, Bhojadeva (cf. Dháreṣvara), Lakshmídhara, Viṣvarúpa, Ṣríkara.

Eadem Smṛitivivekae pars in cod. E. I. H. 1109 et Berolini (cf. Weber Catal. p. 327) adservatur.

Haec voluminis pars anno 1819 a Devanátha exarata est. (Wilson 29[a].)

661.

Foll. 66–167. Linn. 6. *Tattvárthakaumudí*, commentarius a *Govindánanda* ad Ṣúlapáṇis Práyaṣchittavivekam compositus. Incipit:

श्रीगोविन्दपदद्वन्द्वमिन्दिरानन्दमन्दिरं
वन्दे वृन्दारकामन्दशिरोमन्दारसुन्दरं ॥
येन ज्योतिष्प्रङ्गजेषु नितरां मात्रैरडविम्बायितं ।
श्रीगोविन्दपदारविन्दयुगले लीलामरालायितं ।
वेदान्तश्रुतिसन्ततिप्रियगोन्मेषे हिमाद्रीयितं ।
केषां नोपरि शीलितो गणपतिभट्टः - - - ॥

Govindánandakṛitiná tattanújena tanyate ।
Práyaṣchittavivekasya ṭíká Tattvárthakaumudí ॥

Auctoris pater igitur *Gaṇapatibhaṭṭa* fuit, isque opus astronomicum, philosophicum, rituale, denique cum Kṛishṇae cultu conjunctum videtur composuisse.

Folia nonnulla in fine desiderantur.

Haec voluminis pars post annum 1810 exarata est. (Wilson 24[b].)

662.

Foll. 178–203. *Tithidvaidhaprakaraṇam*, a *Ṣúlapáṇi* compositum, cum commentario.

A. Foll. 178–185. Textus. Incipit:

वचनद्वैधसंयातसंशयच्छित्वरः सतां ।
तनोतु मुदमत्युच्चैर्द्विखण्डतिथिनिर्णयः ॥

Pratipadáditithiviṣeshavihitánám snánadánádikarmaṇám *akhaṇḍatithau* niḥsaṃṣayam anushṭhánam । *yadá tu vṛiddhihrásádiná dinadvaye tithipráptis* tadá kutra kriyeti saṃṣaye kathaṃ nirṇayaḥ ॥

Hoc libello auctor, duorum dierum lunarium terminis in eundem diem naturalem incidentibus, quonam tempore ritus solennes faciendi essent, exposuit. Praeter Ṣráddhavivekam hi tantum auctores et libri laudantur: Jikana fol. 180[a]. 182[b]; Ṣankaragítá 179[b] (एकादश्यष्टमी षष्ठी द्वितीया च चतुर्थिका । चतुर्दश्यप्यमावास्या उपोष्याः स्युः परान्विताः ॥ नागविद्धा तु या षष्ठी सप्तम्या च तथाष्टमी । दशम्येकादशीविद्धा त्रयोदश्या चतुर्दशी ॥ भूतविद्धाप्यमावास्या न ग्राह्या मुनिपुंगवैः । उत्तरोत्तरविद्धास्ताः कर्तव्याः काठकी श्रुतिः ॥ etc.); Saṃvatsarapradípa 178[b]; Smṛitisamuchchaya 183[b].

Haec pars anno 1799 exarata est.

B. Foll. 186–203. Commentarius a *Ṣrínáthaṣarman*, Ṣríkarae filio, compositus. Incipit:

गजनिमीलनवत्र मनश्चिरं दधति दर्शनतत्वविदः स्मृतौ ।
पदपदार्थविचारजडाः परे तदिह शिष्यहिताय मम श्रमः ॥
श्रीकराचार्यपुत्रेण श्रीमत्श्रीनाथशर्मणा ।
व्याख्या तिथिविवेकस्य यथामति वितन्यते ॥

Eidem scholiastae *Ácharachandrikám* et commentarium ad Pariṣishṭaprakáṣam, *Sáramanjarí* appellatum, debemus.

Haec pars anno 1800 exarata est. (Wilson 29[b].)

663, 664.

Volumina duo. Lit. Devan. Charta Ind. Long. 11. Lat. 5. Linn. 11.

His voluminibus *Vrataprakáṣas* sive *Vratarájas* continetur, quo libro *Viṣvanátha*[1], Gopálae filius, quaecunque ab auctoribus antiquioribus, praecipue vero e

[1] Idem *Daivajnaṣarman* nomen gessit.